

וְאִי לַחֲטָאתָ וְלֹא יוֹסֵף
דָּאִי עֶבֶד שְׁתֵּי עוֹלוֹת
שָׂמָא יַעֲשֶׂה אֶחָד מִקֵּין
אֶחָד וְכָל קֵין סְמוּמָה הוּא
ה' עֲלֵה וְאֶחָד חֲטָאתָ:
הַמְרֹעֵץ כִּשְׁרִי אִשׁ
נִתְעַרַב קֵין אֶחָד סְמוּמָה
בְּשֵׁנִי קָנִים אַחֲרִים אִו
בְּשִׁלְשָׁה אִינוּ יָכוֹל לַהֲקָרִיב
אֵלָּא קֵין אִי פְרִידָה אַחַת
לַחֲטָאתָ וּפְרִידָה אַחַת
לְעוֹלָה, אֲבָל שְׁתֵּי עוֹלוֹת
לֹא מִלֵּי עֶבֶד שָׂמָא יִקַּח
הַקֵּין שֶׁהוּא מְבֹרֵךְ הַחֵלֶּה
לְיוֹלֶדֶת אַחַת שְׂאִינוּ
יָכוֹל לַעֲשׂוֹת מִמֶּנּוּ אֵלָּא
אִי חֲטָאתָ וְאִי עוֹלָה, וְכֵן

ועשר לזו ומאה לזו, המועט כג)
כשר, י' בין משם אחד, בין מב'
שמות, בין מאשה אחת, בין משתי
נשים: ד' כיצד משם א', לידה
ולידה, זיבה וזיבה כד), משם א',
משני שמות, לידה וזיבה כיצד
שתי נשים, על זו לידה ועל זו
לידה, על זו זיבה ועל זו זיבה,
משם א', משני שמות, על זו לידה
ועל זו זיבה, ר' יוסי אומר שתי
נשים שלקחו א' קניהן בעירוב או
שנתנו דמי קניהן לכהן, לאיזה
שירצה כהן כג) יקריב חמאת,
ולאיזה שירצה כהן י' יקריב עולה
משני שמות כז)

כשר. אפי"נ דאפטר שמקריב
משל חתי נשים הרי יכול להקריב
לשם מי שהוא ואין לא קיימין
הלא כפרידו' גופייהו כסא
כשרים וכמה פסולין מלד פלמן
ועי' כס"פ, וכל זה בכחן ממלך
בדתן כרס"ג: (י) דאי אין
ברירה איבא למימר כל קן רחל
הקריב למעלה וכל קן לאה
הקריב למטה והקריב עולה
גמטה וחטאת למעלה כו' וקמ"ל
בד"ב חסדא דאמר אין הקנים
מתפשטות אלא או בלקיחת
בעלים או בעשיית כהן דכתיב
ולקח וגו' אחד ועולה ואחד
לחטאת. וכתיב ועשה הכהן את
האיחטאת ואח הא עולה ועתימס.
פרק ב (א) במפרש. וחק"ק
לכ"ז

ולאִיזה שִׁדְּצָה כֹּהֵן יִקְרִיב עֹלָהּ, בֵּין מִשָּׁם אֶחָד בֵּין
מִשְׁנֵי שְׁמוֹתָיו):

פרק ב קן (סתומה 6) שפרח מטנה נוזל לאויר או שפרח
(א) גמ' את לבין

אם נחשבו עשר קנין במאה חינו מקריב מכולן אלא עשר קנין מקלתן חטאת ומקלתן
עולות והשאר פסולין וזהו המועט כשר: בין משם אחד. לידה ולידה זיבה וזיבה בין
משתי נשים או מאשה אחת: בין משני שמות. לידה וזיבה בין משתי נשים בין מאשה
אחת כדמפרש ואצל: ד רבי יוסי אומר ב"ר. לאו משום דכבר ר' יוסי יש ברירה וימא
דכשהקריב הכהן קן אחד לשם אחת מהן הוצרך הדבר למפרע דמחילה בשעת לקיחת הקן
היה קן זה שלה (י). אלא מפרש בגמרא בפרק בכל מערבין (דף לו) דר"י מייירי בשעת
גשעת לקיחה שיוכל הכהן לצטו' קן שירצה לשם איזו אשה שירצה והלכה כר"י:

פרק ב קן (1234567)
 סתומה. שלא פירש זו חקאת זו עולה, ולא מבעיא מפורשת דפשיטא שאם
 פרח האחד יקח זוג לשני כיון שכן נפרשים זה מזה וכל אחד שמו עליו (א).
 אלא

מנחת יצחק

פסקי המשנה

ו[ג] ד בין משם אחר ע' רע"ב (ד) פירש בין משם א' לורה ולורה משתי נשים זבין שתי שמות לורה וזיבה אפי' מאשה אחת :
 [ד] ה יקריב עולה ע' תפ"ו מקצ"ב באריות ע"ש ;

חשוב מאד כפרש"י ז"ל בויקרא ונפש כי
תקריב מנחה מי דרכו להתנדב מנחה עני
אמר הקב"ה מעלה אני עליו כאלו הקריב
נפשו, אבל בעשיר אין זה חשיבות כל כך
בהביאו דורון, לזה חטאת העוף שהוא דרכו
של עני שאינה חשיבה כל כך היחה למטה,
היה למעלה, אבל עולת בהמה שהוא דורון
וחטאת בהמה שהוא קרבן עשיר שבאה לכפר
אל לבו חטאו וחשוב הוא בעיני הקב"ה
יתברך

יד אלי' (ד) ראשון לפרק:

לקיטוי 'צחק (כג) ומקריב כמנין המועט ועושה חליין של מועט חטאות וחליין פולות דכשרים ממינ' ולא יותר. (כד) כשתערב קו של לידה בקינץ של לידה או של יציה בויצה זהו משם אחד. (כה) יכול להקריב. (כו) לידה ויציה. (כז) של חובה.